

هشدار به حراست شهرداری

گزارش جلسه پرماجرای دیروز شورای شهر تهران
و موضع گیری مهدی چمران

تغییر در اصلاحات؟

بررسی نامه عباس عبدی به سید محمد خاتمی
و پیشنهاد لزوم بازنگری در رویکردهای جبهه اصلاحات

لشکر سوئیفتی‌ها

حمایت تیلور سوئیفت از کاما لاهریس
چه تاثیری بر انتخابات دارد؟

عصیان علیه پوچی

گفت‌وگو با رویا اسدی کارگردان و میکائیل شهرستانی طراح و بازیگر تئاتر کالیگولا

فعالان سیاسی و رسانه‌ای از مهم‌ترین پرسش‌های روزنامه نگار و دبیر جبهه اصلاحات

انتظارات از نشست خبری اول

حسین نورانی نژاد قائم مقام دبیر کل حزب اتحاد ملت
یکی از مهم‌ترین محورهای را که باید پزشک‌ها در نشست خبری خود به آن پاسخ دهد «برنامه‌های کوتاه‌مدت» است. در این برنامه باید مشخص شود طرف دوسه ماه آتی قرار است چه اتفاقاتی رخ دهد که برای جامعه هم ملموس باشد. آقای پزشک‌ها یک سری مباحثی را مطرح کردند که برای جامعه ایجاد امید کرده است. به عنوان مثال در مسئله فیلترینگ می‌توان گام‌هایی در فاصله‌های کوتاه برداشته شود.

محمد قوچانی روزنامه‌نگار و عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران
معتقدم که در اولین نشست خبری رئیس جمهور باید دو نکته مهم مد نظر قرار بگیرد؛ مهم‌ترین نکته‌ای که وجود دارد، مفهوم رهبرد فکری دولت چهاردهم یعنی بحث گفت‌وگو وفاق ملی است. این مفهوم باید از سوی رئیس جمهور به‌طور واضح و روشن تشریح شود. دومین مسئله نیز بحث سیاست خارجی است که باید مشخص شود به‌طور مشخص چه برنامه‌ای در قبال آمریکا داریم و چه دستاوردهایی قرار است داشته باشد.

بدرالسادات مفیدی روزنامه‌نگار و دبیر جبهه اصلاحات
اگر در جایگاه یک خبرنگار در برابر رئیس جمهور قرار می‌گرفتم از او درباره چالش‌ها و ایرادش‌هایی که در حال حاضر ایران و مردم ایران با آن مواجه هستند سوال می‌کردم. همچنین درباره وعده‌هایی که او در ایام انتخابات داد حتماً می‌پرسیدم. امیدوارم که پزشک‌ها به روشنی به چنین سوالاتی پاسخ دهد؛ مثلاً بگوید من می‌توانم یا تلاش می‌کنم که به فرض در حوزه سیاست خارجی یا تحریم‌ها و... اقدام کنم.

مجید رضائیان استاد دانشگاه و پژوهشگر روزنامه‌نگاری
من تاخیر در برگزاری نشست خبری را موجه می‌دانم زیرا در شرایطی ویژه، انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد و این دولت بر سر کار آمد و مشکلات عدیده‌ای هم بر سر راهش بوده است. بنابراین تا دولت بتواند خود را تثبیت کند اندکی زمان می‌برد اما اگر در برگزاری نشست‌های بعدی تاخیری ایجاد شود این موضوع را موجه نمی‌دانم و معتقدم که باید به صورت مرتب پاسخگویی در برابر افکار عمومی وجود داشته باشد.

نگاه هم‌میهن

حقوق شهروندی و معنای وفاق

احمد زیدآبادی

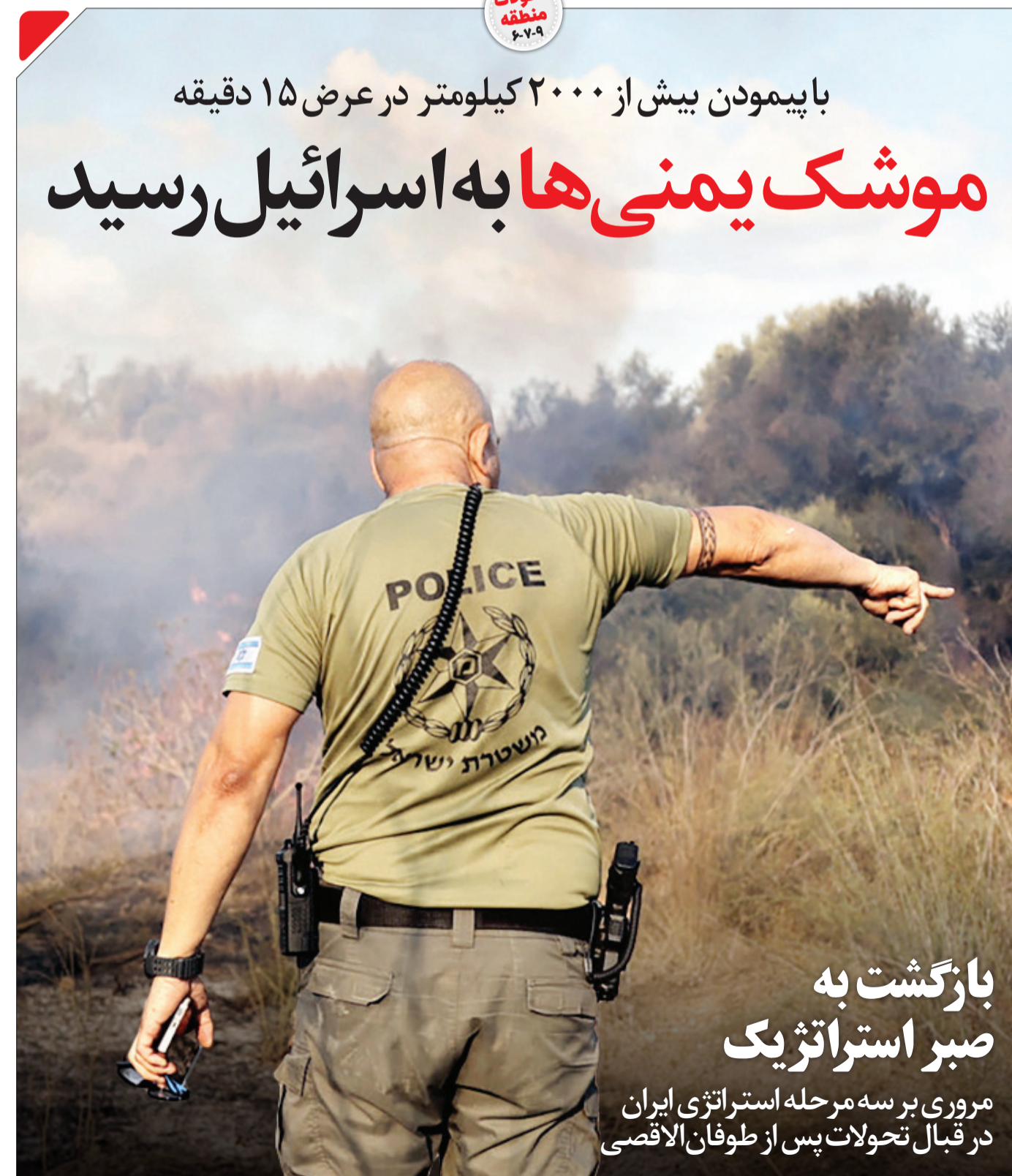
نویسنده و مشاور هم‌میهن

اگر قرار به تبدیل سیاست «وفاق» به گفت‌وگو دولت چهاردهم و رویکرد عملی آن باشد، لاجرم باید در این باره مفهوم‌سازی کرد و پاره‌ای از مفاهیم مرتبط با آن را در نظام یا مجموعه‌ای به هم مرتبط و منسجم در اختیار عموم گذاشت تا بار دیگر منازعه بر سر الفاظ و واژه‌های چندپهلوی یا توخالی، کار دست حکومت و مردم ندهد. وفاق در مقابل تفرق و اختلاف، به معنای همبستگی و همدلی و سازش و سازگاری است. تاریخ ادبیات و شعر ما ایرانیان سرشار از مذمت اختلاف و تفرقه و مدحت وفاق و همدلی و سازش است. ادب و شعر ما عمدتاً از نگاه اخلاق فردی و اجتماعی مبلغ و مروج وفاق بوده‌اند، اما صاحبان اندرنامه‌ها و سیاست‌نامه‌ها و حتی شریعت‌نامه‌ها عمدتاً از زاویه مصلحت جامعه و حکومت، به‌پرہیز از نفاق و توسل به وفاق توصیه کرده‌اند. وفاق و همدلی مانند هر کنش اخلاقی یا اجتماعی یا سیاسی دیگر، بر بنیاد و اصول مشخصی استوار است. بدون اشتراک نظر طرف‌های ذیربط در مورد آن بنیادها و اصول، حرف از وفاق صرفاً نوعی سوءتفاهم یا لقلقه لسان است که نه فقط به همگرایی و همراهی منجر نمی‌شود، بلکه زمینه تفرقه و تشتت و درگیری‌های تازه را فراهم می‌کند. اگر بخواهیم سنگ بنای اولیة سیاست وفاق را تعریف کنیم، بدون شک چیزی کمتر یا زیاده‌تر از «حق برابر» نیست. «حق برابر» مثل دیگر مفاهیم مربوط به حقوق انسان، امری تاریخی و تکاملی است و گرچه صورت‌های خاص یا محدود و ناقصی از آن در طول تاریخ مورد اجماع یا نزاع افراد بشر بوده اما پس از تشکیل دولت‌های ملی در دنیا، معنای صریح و روشن و غیرقابل تردیدی پیدا کرده است. دولت ملی یا ملت، دولت، دایرة اقتدارش در محدوده و مرزهای جغرافیایی و سیاسی شناخته‌شده‌ای، تعریف شده است؛ مردمی که تحت حاکمیت یک دولت ملی یا در چارچوب یک ملت - دولت زیست می‌کنند، اتباع یا شهروندان آن به شمار می‌روند. ←

تحولات منطقه ۶-۷-۹

با پیمودن بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر در عرض ۱۵ دقیقه

موشک یمنی‌ها به اسرائیل رسید

بازگشت به صبر استراتژیک

مروری بر سه مرحله استراتژی ایران در قبال تحولات پس از طوفان الاقصی

سرمقاله

آزمون وفاق در نشست خبری امروز

به نظر می‌رسد که گفت‌وگوهای مطبوعاتی و تلویزیونی رؤسای جمهور ایران به یک سنت تبدیل شده است که معمولاً برای یک بار می‌آیند و سخنانی را می‌گویند که اغلب در ابتدای دوره است و می‌تواند وعده‌های جزئی و کلی دهند و ادعاهایی را بنمایند و بعد تمام می‌شود و می‌رود برای سال‌ها بعد. در این میان، هر از گاهی در یک برنامه نظارت‌شده و یکسویه تلویزیونی سخن می‌گویند و در این فاصله هم مصاحبه‌های سخنرانی‌گونه انجام می‌دهند و البته، اگر مصلحت بود با چند روزنامه‌نگار خارجی هم گفت‌وگو می‌کنند؛ خلاصه نمره پاسخگویی آنان اغلب زیر ۱۰ و مردود است. آیا آقای پزشک‌ها این فرآیند را اصلاح خواهد کرد؟ به جای یک گفت‌وگو طولانی و طرح مسائل و وعده‌های کلی و غیرقابل سنجش هر هفته یک یا دو یا حتی چند بار جلوی خبرنگاران بایستند و چندین پرسش روز را به‌صورت کوتاه و مؤثر پاسخ دهد. کسی نمی‌داند که آیا در این مقطع شاهد پاسخ‌های راهگشا و روشن از سوی ایشان خواهد بود؟ پرسش‌های روزنامه‌نگاران در دو دسته کلی هستند. یک دسته موضوعاتی هستند که در مورد تغییر آنها اتفاق نظر است. مثلاً همه می‌خواهند رشد اقتصادی بیشتر و تورم کمتر شود، کیفیت کالاها بهبود یابد، سرمایه‌گذاری و شغل زیاد شود، سطح خدمات آموزشی و بهداشتی بالاتر رود، نابرابری و فساد کمتر شود. تحقق این اهداف مستلزم زمینه‌ها و پیش‌نیازها و نیروی انسانی کارآمد و مدیریت مؤثر است. در مورد تأمین زمینه‌ها به اختلاف می‌خوریم. برای مثال، رفع تحریم یکی از پیش‌شرط‌های تحقق این اهداف است. وجود امنیت مالکیت، تأمین زیرساخت‌هایی چون اینترنت پرسرعت و آزاد، ارتباط کافی و مؤثر با جهان، وفاق درون حکومتی و... لازمه تحقق این اهداف است؛ ولی در مورد تحقق این زمینه‌ها اختلاف نظر شدید است. بخش دیگری از مطالبات هستند که در مورد اصل آنها هم اختلاف نظر وجود دارد؛ مسائلی چون فیلترینگ، حقوق و پوشش زنان، تغییر در سیاست رسانه‌رسمی، گزینش‌ها و سهمیه‌ها، قیمت‌گذاری کالا و خدمات عمومی و... مواردی هستند که نیازمند توافق بر اصل آنها اهمیت دارد. ←